

**Κυριακή 28 Ὀκτωβρίου. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου
καὶ Νεονίλλης· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ
Σαββαΐτου· καὶ ἀνάμνησις τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας.**

Ἦχος δ'. Ἐωθινὸν ι'.

Σημείωσις: Ἡ ἀκολουθία τῶν Ἁγίων μαρτύρων Τερεντίου καὶ Νεονίλλης· καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Σαββαΐτου θὰ ψαλλεῖ εἰς τὸ ἀποδειπνον ἢ ὅταν βούληται ὁ ἐκκλησιάρχης.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμακόν, εἰς τὸ· Κύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν... Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Τις κατ' ἀξίαν ὑμνήσει...Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρόν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς ἑορτῆς· Σκέπη χριστιανῶν...Ὅτε ἐν τῷ ναῷ...Ἀπλωσον ἐφ' ἡμᾶς...μετὰ τῶν ἐξῆς στίχων· α'. Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ σου. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Δόξα...τὸ ὅμοιον τριαδικόν· Φύσις τρισσολαμπής...Καὶ νῦν...τὸ ὅμοιον θεοτοκίον· Ἦλπισεν ὁ στρατός...Τὸ· Νῦν ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...Καὶ νῦν...τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε...Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἀναγινώσκομεν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ἄνευ κανόνος τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν οἴκων αὐτῆς. Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα...

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον. Εἰς δὲ τὸ· Κύριε ἐκέκραξα... ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· Τὸν ζωοποιὸν σου Σταυρόν...Τοῦ ξύλου τῆς παρακοῆς...Πύλας Ἄδου συνέτριψας Κύριε... ἀνατολικὸν στιχηρὸν ἐν· Δεῦτε ἀννυμνήσωμεν λαοὶ...καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια ς'· Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὡς νεφέλην φωτός...Βαβαὶ τῶν σῶν θαυμασιῶν Ἀγνή!...Τὴν πρὸς ἡμᾶς σου προμήθειαν...Ὡς τῆς Σκέπης σου ἄγοντες...Θαυμαστῶς πάλαι ἤπλωσας...Πολλαχῶς Κόρη οἶδαμεν... Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Σήμερον ὁ πιστὸς λαὸς σου Θεοτόκε...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εὐθὺς τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς· **α'**. Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ ἡ ἐστάθη ἡ σκηνή...(Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. θ' 15-23), **β'**. Ἐγένετο ἐν τῷ μηνὶ τῷ πρώτῳ...(Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μ' 15-32), **γ'**. Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα...(Προφητείας Ἰεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα. Κεφ. μγ'. 27, μδ' 1-4). Εἰς τὴν λιτὴν, τὰ δ' ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ, ἡ Χριστώννυμος Ἑλλάς...Ὡς ὑπέρλαμπρος ἄνασσα...Πάλαι μὲν ἡ νεφέλη ἐκάλυπτε...Ἡ Σκέπη σου Θεοτόκε Παρθένε...Δόξα...Καὶ νῦν, τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Σήμερον ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος...Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ σταυρῷ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου μόνε Δυνατέ...Λαὸς παράνομος Χριστέ...Μετὰ δρακρύων γυναῖκες...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου τῆς σωστικῆς...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν

τῆς ἀναστάσεως...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Θεοτόκε Αἰειπάρθενε, τὴν Ἁγίαν σου Σκέπην...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἑσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τριάδα θεαρχικὴν δοξάζωμεν...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν...Τρισάγιον, καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε...ἅπαξ, καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε... Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Θεοτόκε Αἰειπάρθενε, τὴν Ἁγίαν σου Σκέπην... Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἰσοδον...Δόξα· Ἐκουσία σου βουλή...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Τὴν Σκέπην σου Ἀγνή...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ὡς ἀθάνατος...Δόξα· Ἐκ τῶν ἄνω κατελθὼν...Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς· Ἐξέστη ὡς ἔβλεψεν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ ὑπα-

κοή τοῦ ἤχου· *Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...* Εἶτα ὁ πολυέλεος, μεθ' ὄν αἵτησις καὶ κάθισμα τῆς ἐορτῆς· *Τὴν ἁγίαν σου Σκέπην καὶ θαυμαστήν...* Δόξα... Καὶ νῦν· τὸ αὐτό... Εὐθύς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον τῆς ἐορτῆς· *Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ*, μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ. Τὸ· *Πᾶσα πνοή...* καὶ τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἐορτῆς· *Ἀναστᾶσα Μαριάμ...* (ὁ ζητεῖ εἰς τὸν ὄρθρον τῆς 17 Σεπτεμβρίου) πρὸ τῶν ἁγίων πυλῶν. Εἶτα τὸ· *Ἀνάστασιν Χριστοῦ...* μεθ' ὃ ψάλλεται ὁ ν' ψαλμὸς καὶ γίνεται ὁ ἀσπασμὸς τοῦ Εὐαγγελίου. Δόξα· *Ταῖς τῆς Θεοτόκου...* Καὶ νῦν· *Ταῖς τῆς Παναχράντου...* Εἰς τὸν στίχον τὸ· *Σήμερον ἡ πανύμνητος Παρθένοσ...*

Εἶτα οἱ κανόνες: ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς β' τροπάρια, ὁ πρῶτος τῆς ἐορτῆς, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια καὶ ὁ δεύτερος τῆς ἐορτῆς, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· *Δόξα...* καὶ τὸ· *Καὶ νῦν...* Κατάβασιαι· *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...* Ἀπὸ γ' ᾠδῆς, τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· *Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου...* καὶ ὁ οἶκος· *Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν...* Εἶτα τὸ κάθισμα τῆς ἐορτῆς· *Σκέπη πέφηνας, καὶ σωτηρία...* Δόξα... Καὶ νῦν· τὸ αὐτό... Ἀφ' ἑκτῆς κοντάκιον τῆς ἐορτῆς· *Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα...* καὶ ὁ οἶκος αὐτῆς *Ἄνωθεν ἐφαπλούσα...* Συναξάριον πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς ἐορτῆς. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογεῖται** καὶ εἶτα ψάλλομεν τὴν θ' ᾠδὴν τῶν κανόνων· τὸν μὲν εἰρμὸν τοῦ ἀναστασίμου κανόνος ἄνευ στίχου· πρὸ δ' ἐκάστου τῶν ἀναστασίμων τροπαρίων λέγομεν τὸ· *Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε*· εἰς τὰ γ' θεοτοκία τὸ· *Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς*· εἰς δὲ τὰς δύο ἐνάτας τῆς ἐορτῆς λέγομεν τὰ μεγαλυνάρια αὐτῆς. Εἶτα ἡ καταβασία· *Ἄπας γηγενῆς...*

Τὸ· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ· *Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...* εἶτα τὸ ἑξαποστειλᾶριον, τὸ ι' ἀναστάσιμον· *Τιβεριάδος θαλάσσα...* τῆς ἐορτῆς· *Ἡ θεία Σκέπη σου Κόρη...* καὶ τὸ ἕτερον· *Τῇ κραταιᾷ σου Σκέπη...* Εἰς τοῦ αἴνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀνα-

στάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον...Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ...Τῷ σῶ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ...Τῶν πατρικῶν σου κόλπων...καὶ τῆς ἑορτῆς προσόμοια δ'· Τὴν Αἰειάρθρον Κόρην...Τὴν παναγίαν σου Σκέπη...Ἡ Βασιλεύουσα πόλις...Ὡς θαυμαστὴ σου Παρθένε...Δόξα...τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· Αἱ δωρεαὶ τῆς Σκέπης σου...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Σήμερον σωτηρίαν...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι, ἐν ἧ μετὰ τὸ θεοτοκίον· Τι σὲ καλέσωμεν ὦ Κεχαριτωμένη...ψάλλομεν τὸ ι' ἑωθινὸν ἰδιόμελον· Μετὰ τὴν εἰς Ἄδου κάθοδον...μεθ' ὃ· Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...καὶ συμπληροῦμεν τὴν α' ὥραν.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...Δόξα...τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε... Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Ἀντὶ τυπικῶν, ψάλλομεν τὰ ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς (ζήτη ταῦτα εἰς τὴν 21^{ην} τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου)· εἰς δὲ τὸ β' ἀντίφωνον, λέγομεν τὸ· Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Εἰσοδικὸν τὸ· Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα...τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς... Δόξα, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως...Καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὡσπερ νεφέλη ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς καὶ τῆς ἑορτῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος: **α'**. τῆς Κυριακῆς· Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων...(Γαλ. β' 16-20), ὁ

ζήτει τῇ εἰκοστῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν Ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου καὶ β'. τῆς ἑορτῆς· *Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρείας...* (Ἐβρ. θ' 6-11), ὁ ζήτει τῇ 21^η Νοεμβρίου. Εὐαγγέλιον· α'. τῆς Κυριακῆς· *Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...*(Λουκ. η' 41-56), ὁ ζήτει τῇ ἑβδόμῃ Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίων καὶ β'. τῆς ἑορτῆς· *Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινὰ...*(Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28)), ὁ ζήτει τῇ 21^η Νοεμβρίου. *Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως...τὸ Ἄγγελοι τὴν Σκέπην τῆς Θεοτόκου... Ἄπας γηγενής...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...καὶ Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθῆτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ', Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον...Υψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.*

Διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ

Ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς· *Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε...Εἶτα ψάλλουσιν οἱ ἱερεῖς ἢ ὁ χορὸς τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς· Τῆς Σκέπης σου Παρθένε...καὶ ὁ χορὸς τὸ ἕτερον· Θεοτόκε ἀειπάρθενε, τὴν ἀγίαν σου Σκέπην...εἶτα τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς· Ὡσπερ νεφέλην ἀγλαῶς ἐπισκιάζουσα...καὶ τὸ κοντάκιον τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου· Τῇ Ὑπερμάχῳ... Μεθ' ὃ ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν μεγάλην συναπτὴν· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν...ὡς συνήθως ἐκτὸς τοῦ ὅτι μετὰ τὴν αἴτησιν· Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...προστίθησι καὶ ταύτην: Ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.*

Μετὰ δὲ τὴν συμπληρῶσιν τῆς συναπτῆς ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφωνεῖ· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα τιμὴ...Μετὰ δὲ τὴν ἐκφώνησιν ψάλλουν οἱ χοροὶ τὴν μεγάλην δοξολογίαν. Μετὰ δὲ τοῦτο ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς λέγει τὴν ἐκτενῆ· Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...καὶ πάλιν μετὰ τὴν αἴτησιν· Ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...προστίθησι καὶ ταύτην: Ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων ἀδελφῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Μετὰ δὲ τὴν εὐχὴν· Ἐπι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ

είσακούσαι...λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν· Εὐχαριστοῦμεν σοί, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι τῇ σῇ ἀγαθότητι...Ὁ χορὸς τὸ Ἀμήν. Εὐθὺς ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν καὶ ἐν τέλει τὸ Δι' εὐχῶν...